

Nr 61

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 29 november 1963 (nr 573) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar, m. m.; given Stockholms slott den 11 mars 1966.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att *dels* antaga härvid fogade förslag till

1) förordning angående ändring i förordningen den 29 november 1963 (nr 573) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar;

2) förordning angående ändring i förordningen den 29 november 1963 (nr 575) om Svenska bostadskreditkassan och om bostadskreditföreningar; *dels* bifalla det förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås — till följd av en i november 1965 införd ny låneform i hypoteksväsendet — höjning av grundfonden för Svenska bostadskreditkassan från 400 milj. kr. till 900 milj. kr.

Samtidigt föreslås ändrad konstruktion av Konungariket Sveriges stadshypotekskassas och Svenska bostadskreditkassans grundfonder. I stället för att som nu utgöras av statsobligationer avses fonderna komma att bestå av garantiförbindelser, som utfärdas av riksgäldsfullmäktige.

Förslag
till
Förordning
angående ändring i förordningen den 29 november 1963 (nr 573) om
Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar

Härigenom förordnas, att 16, 17 och 20 §§ förordningen den 29 november 1963 om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

16 §.

Som grundfond för kassan ställer staten genom riksgäldsfullmäktige till förfogande *svenska statens tre och en halv procent obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av en och en halv miljard kronor.*

Grundfundsobligationerna fortfara att tillhöra staten. Så länge kassans samtliga förbindelser icke äro fullgjorda, äger staten dock ej förfoga över obligationerna för annat ändamål än här sagts.

Som grundfond för kassan ställer staten till förfogande *en av riksgäldsfullmäktige utfärdad garantiförbindelse på en och en halv miljard kronor.*

17 §.

Efter anmälan till riksgäldskontoret må kassan taga *grundfundsobligationer* i anspråk till fullgörande av sina förbindelser, då kassan för tillfället saknar tillgängliga medel till detta, samt, i den ordning som sägs i 20 §, då kassan trätt i likvidation.

Då i annat fall än vid kassans likvidation *grundfundsobligationer* tagits i anspråk, skall kassan ersätta staten den ränta, som staten med anledning härav må *hava* utgivit, och snarast möjligt *tillföra grundfonden obligationer svarande mot de grund-*

Efter anmälan till riksgäldskontoret må kassan taga *grundfonden* i anspråk till fullgörande av sina förbindelser, då kassan för tillfället saknar tillgängliga medel till detta, samt, i den ordning som sägs i 20 §, då kassan trätt i likvidation.

Då i annat fall än vid kassans likvidation *grundfonden* tagits i anspråk, skall kassan ersätta staten den ränta, som staten med anledning härav må *ha* utgivit, och snarast möjligt *återbetala vad som tagits i anspråk.*

¹ Senaste lydelse av 16 § se 1965: 140.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

fondsobligationer, som tagits i anspråk.

20 §.

Om kassans — — — — — Kungl. Maj:t.

Vid likvidation må *grundfundsobligationer* tagas i anspråk endast i den mån annan tillgång saknas, som svarar för kassans förbindelser.

Vid likvidation må *grundfonden* tagas i anspråk endast i den mån annan tillgång saknas, som svarar för kassans förbindelser.

Vad som — — — — — av föreningarna.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förslag

till

Förordning

angående ändring i förordningen den 29 november 1963 (nr 575) om Svenska bostadskreditkassan och om bostadskreditföreningar

Härigenom förordnas, att 16, 17 och 20 §§ förordningen den 29 november 1963 om Svenska bostadskreditkassan och om bostadskreditföreningar¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

16 §.

Som grundfond för kassan ställer staten genom riksgäldsfullmäktige till förfogande svenska statens fyra och en halv procent obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av fyra hundra miljoner kronor.

Som grundfond för kassan ställer staten till förfogande en av riksgäldsfullmäktige utfärdad garantiförbindelse på nio hundra miljoner kronor.

Grundfundsobligationerna fortfara att tillhöra staten. Så länge kassans samtliga förbindelser icke äro fullgjorda, äger staten dock ej förfoga över obligationerna för annat ändamål än här sagts.

¹ Senaste lydelse av 16 § se 1965:141.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

17 §.

Efter anmälan till riksgäldskontoret må kassan taga *grundfundsobligationer* i anspråk till fullgörande av sina förbindelser, då kassan för tillfället saknar tillgängliga medel till detta, samt, i den ordning som sägs i 20 §, då kassan trätt i likvidation.

Då i annat fall än vid kassans likvidation *grundfundsobligationer* tagits i anspråk, skall kassan ersätta staten den ränta, som staten med anledning härav må *hava* utgivit, och snarast möjligt *tillföra grundfonden obligationer svarande mot de grundfundsobligationer, som tagits i anspråk.*

Efter anmälan till riksgäldskontoret må kassan taga *grundfonden* i anspråk till fullgörande av sina förbindelser, då kassan för tillfället saknar tillgängliga medel till detta, samt, i den ordning som sägs i 20 §, då kassan trätt i likvidation.

Då i annat fall än vid kassans likvidation *grundfonden* tagits i anspråk, skall kassan ersätta staten den ränta, som staten med anledning härav må *ha* utgivit, och snarast möjligt *återbetala vad som tagits i anspråk.*

20 §.

Om kassans — — — — — Kungl. Maj:t.

Vid likvidation må *grundfundsobligationer* tagas i anspråk endast i den mån annan tillgång saknas, som svarar för kassans förbindelser.

Vad som — — — — — av föreningarna.

Vid likvidation må *grundfonden* tagas i anspråk endast i den mån annan tillgång saknas, som svarar för kassans förbindelser.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 11 mars 1966.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, KLING, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *höjning av grundfonden för Svenska bostadskreditkassan, m. m.*, och anför.

Inledning

Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och Svenska bostadskreditkassan har till uppgift att finansiera stadshypoteks- resp. bostadskreditföreningarnas utlåning. Finansieringen sker genom obligationsupplåning. Storleken av denna upplåning bestäms av storleken på de grundfonder som staten ställer till kassornas förfogande. Upplåningen får inom var och en av kassorna inte överstiga ett belopp, som motsvarar tio gånger grundfondens belopp. F. n. har stadshypotekskassan en grundfond om 1,5 miljard kr. och bostadskreditkassan en grundfond om 400 milj. kr.

Grundfonderna består f. n. av statsobligationer, som tillhandahålls genom riksgäldsfullmäktiges försorg.

Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och Svenska bostadskreditkassan har i gemensam skrivelse den 31 januari 1966 till Kungl. Maj:t hemställt att förslag om höjning av bostadskreditkassans grundfond till 900 milj. kr. föreläggs riksdagen.

I skrivelsen framläggs också förslag till ändring av grundfondernas konstruktion. Grundfonderna anses böra utgöras av statliga garantiförbindelser i stället för av statsobligationer.

Över kassornas framställning har efter remiss *yttranden* avgetts av bankinspektionen samt av riksbanksfullmäktige och riksgäldsfullmäktige.

Gällande ordning

Bestämmelserna för stadshypotekskassan finns i *förordningen den 29 november 1963 (nr 573) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar (SF)*. Bestämmelserna för bostadskreditkassan lämnas i *förordningen den 29 november 1963 (nr 575) om Svenska bostadskreditkassan och om bostadskreditföreningar (BF)*. Reglerna i SF och BF stämmer i stora delar helt överens.

Huvudbestämmelserna om grundfond finns i 16 § SF och 16 § BF (ändrade senast genom SFS 1965: 140 resp. 141). De båda paragraferna har samma lydelse utom i vad de anger grundfondsbeloppens storlek samt arten av de obligationer vilka utgör resp. grundfond. Enligt 16 § första stycket SF ställer staten genom riksgäldsfullmäktige till stadshypotekskassans förfogande som grundfond svenska statens 3 1/2 % obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av 1,5 miljard kr. För bostadskreditkassan utgörs grundfonden, enligt 16 § första stycket BF, av svenska statens 4 1/2 % obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av 400 milj. kr. I andra stycket av resp. paragraf föreskrivs att grundfondsobligationerna fortfar att tillhöra staten men att staten inte har rätt att förfoga över obligationerna för annat ändamål, så länge kassans samtliga förbindelser inte är fullgjorda.

Grundfonderna bildar det yttersta underlaget för kassornas verksamhet i det att de utgör beräkningsunderlag vid bestämmande av upplåningsmaximum. Sammanlagda beloppet av resp. kassas utelöpande obligationer får inte uppgå till mera än tio gånger grundfondens belopp (8 § första stycket SF och 8 § första stycket BF).

Kassorna kan, efter anmälan till riksgäldskontoret, ta grundfondsobligationer i anspråk till fullgörande av sina förbindelser, när kassorna tillfälligtvis saknar tillgängliga medel till detta. Vidare kan grundfondsobligationer tas i anspråk vid kassas likvidation (17 § första stycket SF och 17 § första stycket BF). Tas grundfondsobligationer i anspråk i annat fall än vid likvidation skall kassan ersätta staten den ränta, som staten kan ha utgett med anledning därav, och snarast möjligt tillföra grundfonden obligationer som svarar mot de ianspråktagna grundfondsobligationerna (17 § andra stycket SF och 17 § andra stycket BF). Vid likvidation får grundfondsobligationer tas i anspråk endast i den mån det saknas andra tillgångar som svarar för kassans förbindelser (20 § andra stycket SF och 20 § andra stycket BF).

Nedgår stadshypotekskassans grundfond genom förluster, som uppkommit på kassans rörelse i dess helhet, med 15 milj. kr., får kassan inte ta upp nytt lån om inte Kungl. Maj:t lämnar tillstånd till det. Nedgår grundfonden av nämnda anledning med 25 milj. kr. får nytt lån inte tas upp med mindre riksdagen på framställning av Kungl. Maj:t medger detta (8 §

andra stycket SF). Motsvarande föreskrifter gäller för bostadskreditkassan om denna kassas grundfond skulle nedgå med 2 milj. kr. resp. 5 milj. kr. (8 § andra stycket BF). Om grundfonderna tas i anspråk för täckande av förluster skall resp. kassa anmäla detta hos Kungl. Maj:t (8 § tredje stycket SF och 8 § tredje stycket BF).

Kassornas framställning och remissyttrandena

Kassorna erinrar om att frågan om grundfondernas storlek senast prövats av 1965 års riksdag (prop. 1965: 89, B:oU 34, rskr 287, SFS 1965: 140 och 141). I den framställning från kassorna som låg till grund för detta riksdagsbeslut framhöll kassorna bl. a. att nettoutlåningen uppgått till betydande belopp under den senast förflutna femårsperioden. För stadshypotekskassan hade beloppen varierat mellan lägst 502 milj. kr. och högst 1 141 milj. kr. Motsvarande siffror för bostadskreditkassan hade varit 143 milj. kr. och 348 milj. kr. Kassorna uttalade vidare att det från skilda synpunkter syntes önskvärt att frågan om grundfondernas storlek inte behövde prövas med alltför korta mellanrum. Den relativt betydande fondökning som beslutades förra året — för stadshypotekskassan en ökning från 1 till 1,5 miljard kr., för bostadskreditkassan en ökning från 250 milj. kr. till 400 milj. kr. — skulle också, heter det nu i kassornas framställning, ha inrymt erforderliga upplåningsmöjligheter under ett antal år framåt, om förutsättningarna för kassornas verksamhet förblivit oförändrade. Mot slutet av år 1965 inträffade emellertid en förändring, som inte kunde förutses när frågan om grundfondernas storlek senast prövades. Kassorna syftar därvid på följande förhållande.

De författningsbestämmelser, som reglerar stadshypoteks- och bostadskreditinstitutionernas verksamhet, bygger på den principen att stadshypoteksinstitutionen skall utlämna primärlån upp till högst 60 % av ett belåningsobjekts uppskattningsvärde medan bostadskreditinstitutionen skall tillhandahålla sekundärlån upp till högst 75 % av nämnda värde. Storleken av grundfonderna har, påpekar kassorna, hittills avvägs med hänsyn till denna fördelning av låneverksamheten, som inneburit att stadshypoteksinstitutionen haft att svara för huvudparten. Efter initiativ av riksbanken infördes emellertid under november förra året en ny låneform för bostadsbyggandet, nämligen ett enhetligt amorteringslån från botten och upp till det förutvarande sekundärlånets övre gräns. Eftersom stadshypoteksinstitutionens övre belåningsgräns inte får överstiga 60 % av uppskattningsvärdet, måste utlåningsverksamheten i den nya formen ske helt genom bostadskreditinstitutionen, som är oförhindrad att utlämna även primärlån. Kassorna finner anledning anta att den nya utlåningsformen kommer att tillämpas åtminstone tills vidare. Kassornas obligationsupplåning sägs därmed kunna

väntas bli koncentrerad till bostadskreditkassan. Den lämpliga storleken av denna kassas grundfond måste därför bedömas från andra utgångspunkter än som var fallet våren 1965, heter det i framställningen.

Kassorna redovisar härjämte visst siffermaterial till belysning av bostadskreditkassans möjligheter att på grundval av den nuvarande grundfonden möta väntade låneanspråk. Det uppges först att kassans outnyttjade upplåningsrätt den 31 december 1965 uppgick till 1 607 838 000 kr. Härefter lämnas redogörelse för utvecklingen av stadshypoteks- och bostadskreditkassornas obligationsskuld och låneverksamhet enligt följande uppställningar.

Nettobelopp utelöpande obligationer i milj. kr.

31/12	Stadshypotekskassan	Bostadskreditkassan	Summa
1955.....	2 933	515	3 448
1956.....	3 268	586	3 854
1957.....	3 847	731	4 578
1958.....	4 342	880	5 222
1959.....	4 894	999	5 893
1960.....	5 493	1 142	6 635
1961.....	6 137	1 289	7 426
1962.....	7 089	1 628	8 717
1963.....	7 656	1 809	9 465
1964.....	8 879	2 122	11 001
1965.....	9 753 ¹	2 392 ²	12 145

¹ Inklusive ett belopp av 94 425 000 kr. avseende försålda men vid årsskiftet icke likviderade obligationer.

² Inklusive ett belopp av 48 340 000 kr. avseende försålda men vid årsskiftet icke likviderade obligationer.

Nettoökning av utestående hypotekslån i milj. kr.

år	Stadshypotekskassan	Bostadskreditkassan	Summa
1955.....	360	75	435
1956.....	337	74	411
1957.....	583	147	730
1958.....	506	155	661
1959.....	561	121	682
1960.....	605	143	748
1961.....	608	145	753
1962.....	1 057	348	1 405
1963.....	502	189	691
1964.....	1 141	290	1 431
1965.....	990	265	1 255

Av den uppställning som visar nettoökningen av utestående hypotekslån framgår, säger kassorna, att nettoökningen under den senaste femårsperioden för kassorna sammanlagt varierat mellan lägst 691 milj. kr. och högst 1 431 milj. kr.

Kassorna framhåller att det givetvis inte är möjligt att med någon större

grad av säkerhet bilda sig en uppfattning om låneverksamhetens omfattning under den närmaste framtiden. Det påpekas emellertid att bostadskreditkassans nuvarande upplåningsmarginal av 1 607 milj. kr. inte ens når upp till beloppet av den balans av redan beviljade låneansökningar som kassorna ännu inte kunnat effektuera till följd av läget på kapitalmarknaden. Med hänsyn härtill och med beaktande av omfattningen av det planerade bostadsbyggandet synes bostadskreditkassan böra vara beredd att tills vidare möta låneanspråk av minst samma omfattning, som under de senaste åren riktats mot båda kassorna tillsammans. Bostadskreditkassans upplåningsmarginal kan därvid visa sig otillräcklig för att medge erforderlig rörelsefrihet under de cirka fem kvartal som skulle återstå om prövning av frågan om en ökning av bostadskreditkassans grundfond skulle anstå till 1967 års riksdag, framhåller kassorna.

Höjningen av grundfonden bör enligt kassorna ge bostadskreditkassan samma upplåningsmöjligheter som kassorna tillsammans erhöll genom 1965 års riksdagsbeslut. Höjningsbeloppet sägs således inte böra understiga 500 milj. kr. Kassorna anför dessutom.

Kassorna har i tidigare framställningar om fondökningen framhållit att de är väl medvetna om kraven på en stram kreditpolitik men har samtidigt ansett sig böra understryka att ifrågavarande låneanspråk i främsta rummet är beroende av omfattningen av det bostadsbyggande, som statsmakterna efter prövning ur bostadspolitiska utgångspunkter finner vara av den angelägenhetsgrad att det bör ges utrymme i investeringsplanerna. I de tidigare framställningarna har kassorna vidare framhållit att en grundfondshöjning endast skapar formella förutsättningar för en ökad obligationsutgivning och sålunda inte i och för sig bereder möjligheter till en ökad kreditgivning. Kreditgivningens omfattning och inriktning är beroende av andra faktorer. Slutligen har kassorna, som redan i det föregående nämnts, understrukit önskvärdheten av att frågan om storleken av grundfonderna inte skulle behöva prövas med alltför korta mellanrum. Kassorna anser att dessa uttalanden äger tillämpning även beträffande den nu aktuella höjningen.

Kassorna övergår härefter till att behandla frågan om grundfondernas konstruktion. Kassorna erinrar i detta sammanhang om riksgäldskontorets remissyttrande i anledning av kassornas senaste framställning om grundfondshöjning. Remissyttrandet återgavs i prop. 1965: 89 (s. 7). Fullmäktige framhöll att den omständigheten att grundfonderna utgjordes av obligationer till visst nominellt belopp och löpande med fastställd ränta innebar att det faktiska värdet av grundfonderna varierade allt efter ändringar i ränteläget på den långa obligationsmarknaden. Om man ville undvika en sådan konsekvens av bestämmelsernas nuvarande utformning borde man lämpligen välja att — vilket tidigare skett beträffande garantifonderna i lantbruksnäringarnas primär- och sekundärkreditaktiebolag och som av fullmäktige tillstyrkts även beträffande skeppshypotekskassans garantifond — låta grundfonderna i stället för obligationer utgöras av garantiförbindelser, utfärdade av fullmäktige på resp. grundfondsbelopp.

Enligt kassornas mening synes skäl föreligga att nu ändra konstruktionen av kassornas grundfonder i enlighet med riksgäldsfullmäktiges förslag. Bestämmelserna torde därvid kunna utformas i huvudsak efter mönster av bestämmelserna för Svenska skeppshypotekskassan och Skeppsfartens sekundärlånekassa i motsvarande hänseende (se SFS 1965: 139), heter det slutligen i kassornas framställning.

Kassorna har på grundval av de i framställningen framförda synpunkterna upprättat ett förslag till ändrad lydelse av 16, 17 och 20 §§ SF samt 16, 17 och 20 §§ BF.

Remissinstanserna har lämnat kassornas framställning utan erinran.

Departementschefen

Stadshypotekskassans och bostadskreditkassans grundfonder, som bl. a. bildar underlag för beräkning av kassornas rätt till obligationsupplåning och därmed för kassornas möjlighet till utlåning, höjdes senast förra våren. Kassorna uttryckte i den framställning, som föranledde denna höjning, bl. a. önskvärdheten av att frågan om grundfondernas storlek inte skulle behöva prövas med alltför korta mellanrum. Orsaken till att kassorna ånyo, efter så kort tid, gjort framställning om grundfondshöjning är emellertid att kassorna efter initiativ av riksbanken så sent som i höstas introducerade en ny låneform för bostadsbyggandet. Sålunda har man konstruerat ett enhetligt amorteringslån, som lämnas mot säkerhet från botten och upp till det förutvarande sekundärlånets övre gräns. Med hänsyn till de utlåningsbestämmelser som f. n. gäller för stadshypoteks- resp. bostadskreditinstitutionerna måste det nya lånet helt administreras inom bostadskreditinstitutionen. Härav följer att motsvarande upplåning måste ske av bostadskreditkassan.

Som kassorna framhåller är det givetvis inte möjligt att med någon större grad av säkerhet bilda sig en uppfattning om låneutvecklingen under den närmaste framtiden. Kassorna har på grundval av en sammanställning av material från sin verksamhet visat att nettoökningen under den senaste femårsperioden för kassorna sammanlagt varierat mellan lägst 691 milj. kr. (år 1963) och högst 1 431 milj. kr. (år 1964). Kassorna påpekar vidare att bostadskreditkassans nuvarande upplåningsmarginal, 1 607 milj. kr., inte ens når upp till beloppet av de balanser av inneliggande beviljade låneansökningar som kassorna ännu inte kunnat effektuera till följd av läget på kapitalmarknaden. Det synes sålunda finnas risk för att bostadskreditkassans upplåningsmarginal inte räcker till för att medge erforderlig rörelsefrihet under de cirka fem kvartal som skulle återstå ifall frågan om höjning av bostadskreditkassans grundfond skulle anstå till

1967 års riksdag. Jag finner därför i likhet med kassorna att bostadskreditkassans grundfond redan nu bör höjas som en beredskapsåtgärd. Höjningen bör ske med 500 milj. kr., således från nuvarande 400 milj. kr. till 900 milj. kr. Mot en sådan höjning har heller ingen invändning rests från remissinstansernas sida. Den föreslagna höjningen kräver ändring av 16 § BF.

I sammanhanget är det värt att påpeka att grundfondshöjningen endast innebär formella möjligheter till ökad obligationsupplåning. Den faktiska upplåningen måste liksom hittills följa de normer som förestavas av den allmänna kreditpolitiken.

Kassorna har också tagit upp frågan om en ändring av grundfondernas konstruktion. I detta hänseende föreligger som nämnts i det föregående ett tidigare initiativ av riksgäldsfullmäktige. Som fullmäktige påvisat innebär den nuvarande ordningen med grundfonderna bestående av räntebärande obligationer att grundfondernas reella värde varierar i förhållande till ändringarna i ränteläget på marknaden för långfristiga obligationer. Kassornas förslag, som anknyter till den lösning som föreslagits av riksgäldsfullmäktige, innebär att grundfonderna skall utgöras av garantiförbindelser, vilka utfärdas av riksgäldsfullmäktige och ställs till förfogande av staten. En sådan konstruktion av motsvarande fond kan man återfinna i förordningen den 26 maj 1965 (nr 139) om Svenska skeppshypotekskassan och Skeppsfartens sekundärlånekassa. Jag ansluter mig helt till kassornas förslag i denna del och förordar således en härav betingad ändring i 16 § SF och 16 § BF.

Genomförs den nu föreslagna ändringen krävs vissa konsekvensändringar i såväl SF som BF. Ändringarna är av teknisk natur och är en följd av den utformning bestämmelserna f. n. har i fråga om sättet för grundfondernas ianspråktagande. Någon saklig ändring härutöver i reglerna om ianspråktagande är inte avsedd. Konsekvensändringarna berör 17 och 20 §§ i resp. SF och BF.

Hemställan

Under återopande av vad jag sålunda anfört hemställer jag att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att

dels antaga inom finansdepartementet upprättade förslag till

1) *förordning angående ändring i förordningen den 29 november 1963 (nr 573) om Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och om stadshypoteksföreningar;*

2) *förordning angående ändring i förordningen den 29 november 1963 (nr 575) om Svenska bostadskreditkassan och om bostadskreditföreningar;*

dels bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att utfärda garanti-förbindelser på sammanlagt högst 2 400 milj. kr. att ingå i kassornas grundfonder i stället för svenska statens tre och en halv procent obligationer till ett nominellt belopp av 1 500 milj. kr. och svenska statens fyra och en halv procent obligationer till ett nominellt belopp av 400 milj. kr.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Bo Josephson